

Ջնա առ կատարումն բանին ընթացուսցէ .
Եւս քրմապետ որ նախանձայրդ է ,
Փութացուսցէ զոհին . ապա զլինչ արասցես
Առ յարգելու զնոսա :

Կարէն .

Պարտ է թէ գիտասցես
Թէ կոյսն ընկերս ունի թագչեալս 'ի հընձանս'
Ահիւ Տըրդատայ , երեսուն չորս կուսանս :
Ես առ նոսա գնամ , զբանն յայտնեմ .
Եւ որպէս աղջկան հաճոյ լինել՝ գիտեմ .
Մուծանեմ 'ի պալատ զմի 'ի նոցանէ ,
Որ հաստատ լինել զնա յորդորեսցէ .
Եւ այսպէս զերկուս շահիմ 'ի միանգամ :
Բարի թուի խորհուրդս :

Տիմաս .

Կարէն .

Տիմաս .

Կարէն .

Ուրեմն անդ ընթանամ :

Ընկեր չլինիմ :

Նոքա երկընչէին :

Միայնակ երթամ մերձ թագաւորին
Ջոր ինչ նոր լիցի՝ դու զգոյշ լեր գիտել .
Եւ ինձ փութով քարտիզիւ յայտնել :
Գլխոյս վերայ , իշխան . իսկ այսպէս արա՝
Թէ հնարս ծածկեալ իցէ 'ի Տըրդատայ :

Տիմաս .

Շարունակելի .

Ք Ե Ր Դ Ո Ւ Ա Ծ Ք

ՎԱԽՆԿԻԱՆՈՍ ԵՐԳՁԻ ԿԱՐՆԵՑԻՈՅ

ՍԱՄՄԱՀԻՔ

Ա.

Թափառական շատ երկիրներ պըտըտեցի , չըխընտացի .
Ջուր քան ու անօգուտ վաստակ , միշտ ողբացի , չըխընտացի .
Դըժոխք կայ արքայութիւն կայ՝ մըտածեցի , չըխընտացի .
Կեանքըս մեղօք եմ՝ անցուցեր , երբ յիշեցի՝ չըխընտացի :
Ո՛վ Կոյս մարտիր , յաշխարհի մէջ ես միշտ լացի , չըխընտացի .
Տես , զըթա ինձ ծագիկ կեանքըս ծերացուցի , չըխընտացի :
Մայր զըթած ես , չըսուիր՝ թէ ես քեզ գիմեցի՝ չըխընտացի .
Տէ՛ , խընտացուր Ղուկիանոսին , որ զին գացի չըխընտացի :

Բ

Միք մեղղըրեր, սիրելիք իմ, տէրտըս շատ է, ես՝ չըլամ մի.
Հողիս զազրալի մեղքերով խիստ արատ է, ես՝ չըլամ մի.
Հակառակ է աշխարհ ինծի, գիտ միշտ կ'ատէ, ես՝ չըլամ մի.
Իմ սուգս ու տըրտմութիւններս ո՛վ փարատէ, ես՝ չըլամ մի.
Դէմ Սատուծոյ սուրբք կը հըրճուին, անձըս եատ է, ես՝ չըլամ մի.
Փափաքներով սիրտս է վառուեր, ցաւըս ատ է, ես՝ չըլամ մի.
Ղուկկիանոսին վէրքը, Սուրբ Կոյս, քո եարատ է, ես՝ չըլամ մի.
Զեմ գըտնըւած սըրբունաց մէջ, բախտըս վատ է, ես՝ չըլամ մի.

Գ

Ըսի. Ո՛վ Կոյս ամենօրհնեալ, սաստիկ սիրովդք լըցուած եմ.
Ըսաց. Քիչ մ'ալ ապաշխարէ, ես ալ քեզի կարօտցած եմ.
Ըսի. Շատ են սըխալանքըս, ատոր վըրայ չըւարած եմ.
Ըսաց. Անթիւ մեղաւորներ յարքայութիւն մըտցուցած եմ.
Ըսի. Կը դողամ մահուանէս, կը սարսափիմ, խիստ հոգ կ'անեմ.
Ըսաց. Ատ հոգդ ինծի յանձնէ, չ'իտես թէ ես մայր գըթած եմ.
Ըսի. Ղուկկիանոսն եմ, փէչէդ երկու ձեռքըս բըռնած եմ.
Ըսաց. Յուսով հաստատ կեցի, քեզ կը փըրկեմ, ողորմած եմ.

Դ

Ըսի. Մայր սուրբ, ինձ ողորմէ, կարօտովդ ուշաթափած եմ.
Ըսաց. Խընդիրքդ հաճոյ եղաւ, սիրուդ վըրայ ուրախցած եմ.
Ըսի. Թէ խիստ գեղեցիկ ես, տեսիլքովդ դէմքդ տեսած եմ.
Ըսաց. Իմ ջերմեռանդներու՝ անճառ փառք ալ խոստացած եմ.
Ըսի. Թըշնամիքս հըզօր են, դառն աշխարհէս լեղունցած եմ.
Ըսաց. Աչքըս քու վըրադ է, մի կարծեր թէ քեզ մոռցած եմ.
Ըսի. Ղուկկիանոսն եմ, հոգիս քաղցըր մօրըդ նըրիրած եմ.
Ըսաց. Թէ Դու եղիր անհոգ, ես ալ ընծադ ընդունած եմ.

Ե

Ճա՛յր ցանկալի, իմ փափաքըս թէզօք լըցուր, ժամանակն է.
Կեանքիս ետքի օրերն հասաւ, գութըդ ցըցուր, ժամանակն է.
Ինձ փըրկելու դառն աշխարհէ՝ ձեռքդ երկընցուր, ժամանակն է.
Անճառելի փառքերուն մէջ խեղճիս մըտցուր, ժամանակն է.
Անուշ ձէնըդ ականջներուս տէ լըսեցուր, ժամանակն է.
Երանելեաց հետ գիտ խառնէ, ուրախացուր, ժամանակն է.
Լոյս երեսըդ Ղուկկիանոսին իշտէ տեսցուր, ժամանակն է.
Հոգիս քո սուրբ ձեռքովդ Եկ առ, յերկինք հասցուր, ժամանակն է.

Զ

Հասաւ Վերափոխմանդ օրը, ո՛վ սէր իմ, սուրբ Կոյս Մարիամ.
Վախտն է, կատարէ խընդիրքըս. գամ յաւիտեան հետըդ մընամ.
Մէկ սահաթ մը՝ ցանկալիիդ հէջ հընամր է թէ մոռանամ.
Իմ կարօտըս թէզօք լըցուր, որ ես ցընծամ, երջանկանամ.

Պայծառ գէմբդ որ դէմըս կու գայ, ուշքըս կ'անցնի, կը թալկանամ:
Կարծեմ թէ աչքիս առջին ես. ա՛յն, երբ տեսուդ արժանանամ,
Ղունկիանոսն եմ, սիրուդ վառուած՝ այլ ի՞նչպէս համբերել կըրնամ.
Սուրբ գալըստեանքդ կը սպասեմ, տէ՛, եկ շուտ՝ որ հոգիս քեզ տամ:

Է

Հըրաշալի գըթութեամբդ՝ հզար, Մայր օտորբ, գերահըռչակ.
Հըզօր պաշտպանութեամբդ՝ գու լեր եղկելուս թեապարփակ,
Խըմած եմ, քեզ սիրահարուած, սիրուդ բաժակը անսպակ.
Բոլոր կեանքըս տամ, ընծայեմ, ըլլամ մըտերիմ՝ արքանեակ:
Շատ կը բաղձամ, շատ կը ցանկամ՝ թափեմ արունըս քեզ համար,
Կեանքս ցանկալուդ գըրուեմ, ինչպէս քո սուրբ պատուդ յարմար:
Կարօտովդ ուշաթափ եմ, հոգիս շուտ յարբայութիւն տար.
Որք եմ կեցած աշխարհի մէջ, կեանքիս քաղաքն է աւերակ:

Ը

Դու նազելիդ, իմ պարծանքս ես, սիրտըս քեզնով կ'ուրախանայ.
Դէմքէդ լոյս կը փայլառակէ, նայելու՝ աչք չի դիմանայ,
Տեսուդ հայրան ով չի ըլլայ. ճառագայթներ կը ցոլանայ.
Սուրբ գըրութդ է թագազարդեալ կերպ կերպ գոհարով՝ գարգմանով:
Աքսորութիւնըս լըմընցու, ուզարկութեան եղիր ընկեր.
Հոգեվարութեանս ատենը՝ Որդիդ քեզ հետ առ՝ ինծի բեր:
Ըլլամ փորձանաց ապահով, միասին յերկինք ելլենք վեր.
Ղունկիանոսին չորս կողմն առնեն հըրեշտակներ յաջ ե. յահեակ:

ՏԷՍՏԱՆՔ

Յ.

Տառապեալ նեղելոց, տըրտմեալ եղկելեաց՝
Բերկրաբեր բաժակ ես սուրբ Աստուածածին.[•]
Դու բովանդակ բոլոր մարդկային աղգին
Պարծանք, թագ, պըսակ ես, սուրբ Աստուածածին:
Կենդանութեան կամուրջ, տեղի հանգըտեան,
Աթոռ իմաստութեան, վարդ խորհըրդական,
Յորդ գըթով սիրոյ լի առ ամենեան,
Կենաց փրկանակ ես, սուրբ Աստուածածին:
Ո՛վ գըթած և հըզօր, քեզ եմ ապաստան,
Փարատիչ խաւարի, աստղ առաօտեան,
Եւ տինգերալոյս արեւի նըման,
Յոյժ գերերևակ ես, սուրբ Աստուածածին:
Քև պայծառացաւ պա՛ մըթամած աշխարհ,
Լոյս ես կուրաց, մոլորելոց ճանապարհ,

Գրթած ու ողորմած , ամենախոնարհ ,
Բարեաց օրինակ ես , սուրբ Աստուածածին ,
Պատճառ ուրախութեան խընդութեան մերոյ ,
Տուր ինձ շնորհ՝ միշտ զիս 'ի քեզ յանձնելոյ ,
Կոյս անախտ յըղութեամբ , ազատ յարատոյ ,
Մաքուր և յիստակ ես , սուրբ Աստուածածին :
Ողորմութիւնդ անբաւ , զըթութիւնդ անհուն ,
Յանձներ եմ զիս 'ի քո եօթը վէրքերուն .
Թագունհի յիշուեցար մարտիրոսներուն ,
Իբրբ նաՀատակ ես , սուրբ Աստուածածին :
Շնորհաց զանձերը քեզի են տրուած ,
Իշկելիք ալ զըթութեանդ յանձնըած .
Վարդագուն երեսըդ լուսով զարդարուած ,
Պայծառ ըսպիտակ ես , սուրբ Աստուածածին :
Մայր Արարչին Փրկչին , մայր ըսքանչելի ,
Արփիածաճանչ ջահ անշիջանելի .
Դու անՀատանելի և անխղճելի
Կապ սիրոյ անբակ ես , սուրբ Աստուածածին :
Կոյս արգոյ , իմաստուն , կոյս քարոզելի ,
Այդարութեան , ճշմարտութեան Հայելի .
Սաղարդափըթիթ և քաղցըր պըտղալի ,
Դալար բարունակ ես , սուրբ Աստուածածին
Իմ սըրտիս Հովհանար՝ տարափ երկնային ,
Կըսկըծոտ վէրքերուս դեղ ըսպեղանին ,
Եարթթ , զմբութ , էլմաս , մարգարիտ անդին ,
Ոսկի ըմպանակ ես , սուրբ Աստուածածին :
Երբ քեզ Երրորդութեան քովը զըտցուցիր՝
Աշխարհք յուսով ուրախութեամբ լըցուցիր .
Ոչ Աստուած ես , ոչ մարդ . ինձ Հիացուցիր .
Ուրիշ կերպ տեսակ ես , սուրբ Աստուածածին :
Դէմբըդ Հըրաշալի , անձըդ պատուելի ,
Վերնոցն ախորժելի , արբոց սիրելի .
Սերովբէ Հողեղէն , ճվ Հիանալի ,
Մարմնով Հըրեշտակ ես , սուրբ Աստուածածին :
Հոգւոյն Սըբոյ տաճար և բընակարան ,
Տիեզերաց գըշխոյ , երկնից ես իշխան .
Խաւարապատ սըրտիս քաղաքին վըրան՝
Պայծառ արեգակ ես , սուրբ Աստուածածին :
Անմարմնոց դասերէն շատ վեր բարձրացար ,
Գովթըդ Հըռչակելէն ո՛վ կ'ըլլայ բէհար .
Քեզի մըտածելէն հէջ չեմ կըշտանար ,
Ի՞նչպէս անուշակ ես , սուրբ Աստուածածին :
Հըրեշտակներ քեզ կը պատուեն դասէ դաս ,
Ո՛վ նաղելի , արգեօք ուր տեղ ժուռ կու գաս .
Ողորմութեամբդ ինձ պատահիս ըռաստ գաս ,
Նըւիրեսլ կըտակ ես , սուրբ Աստուածածին :

Բարեգործ ձեռքերդ ինձ համբուրել տուր զուն,
 Որ է ողորմութեան գանձերով լեցուն.
 Ինձի պէս խղճալի մեղաւորներուն՝
 Մի միայն քամակ ես, սուրբ Աստուածածին,
 Սուրբ անունդ հոգւոս վերան է գրուկ,
 Քանզի ծառող եմ ես, մարմինս ալ է քուկ.
 Չայեղդ անուշ քաղցըր, դու ինքդ սիրուուկ,
 Տենչալի տատրակ ես, սուրբ Աստուածածին:
 Սիրալիւր կարօտով կ'իշխեմ անմոռաց,
 Այլ ինձի քով համբերութիւն չըմնաց.
 Անըման գեղեցիկ՝ ըղբեզ սիրողաց,
 Մեղրածոր փեթակ ես, սուրբ Աստուածածին:
 Կ'աղաչեմ, կը խնդրեմ, թագուհի երկնից,
 Զիս ալ արա սըրբոց հետ ուրախակից.
 Բերդ ու պարիսպ, պարծանք քըրխտոնէից,
 Բարձր շտապակ ես, սուրբ Աստուածածին:
 Ես խիստ անտանելի ցաւերու տէր եմ,
 Վասն այսորիկ յոյսըս քեզ հաստատեմ եմ.
 Ինչպէս խեղճութիւնըս դէմըդ չըբերեմ,
 Անճարից ճարակ ես, սուրբ Աստուածածին:
 Հիմայ ես հիւանդ եմ, ինձի բըժըղէ,
 Հարէրէթը գըլխէս սիրտըս կը զարկէ.
 Սղբատ ախտածեալիս դեղը դու ղըրկէ,
 Բըժիկ անըստակ ես, սուրբ Աստուածածին:
 Դունկիանոսն եմ, կ'այրիմ դէմքդ տեսնելոյ,
 Հոգիս պատրաստեմ եմ քեզ ընծայելոյ.
 Զուր ցուրտ մանրածաւալ՝ սըրտիս պասքելոյ,
 Դեղթափ օշարակ ես, սուրբ Աստուածածին:

Բ

Յանկալի ես սերովբէից, Մարիամ,
 Ես ինչպէս չըքաշեմ կարօտ քո տեսուն.
 Անըման ես ի մէջ կանանց կուսանաց,
 Դէմքդ լուսազարդեալ, գեղեցիկ, սիրուն:
 Քեզ նըման գեղեցիկ չ'ըլլար հըրեչտակ,
 Գըլուխ սըրբունաց ես պայծառ անգին ակ.
 Արդարք դէմքդ կեցած մէկ մէկ արեգակ,
 Կը փայլին կուսանք ալ կերպ կերպ գունըզգուն:
 Սապըս կըտրաւ, զի եմ քեզ սիրահարուած,
 Թահ պըզտըկուց ինքըս Կուսիդ նըւիրուած.
 Բըռնըւած եմ՝ մարմնոյ բանտի մէջ դըրուած,
 Շուտով ազատութիւն մը տուր աս գերուն:
 Խելքս առեր ես, մոռնալ ըղբեզ անկար է.
 Սահաթ մ'առաջ իմ խընդիւրքըս կատարէ.
 Տեսութեանդ ջըրով հըրգեհըս մարէ,
 Կ'էրուիմ, չեմ դիմանայ քո սիրուդ հըրուն:

Ո՛վ հոգւոյս ցընծումը, երբ գըտնանք իրար,
 Յօղ երկնային ես, վըշտացըս զովարար,
 Բանն Աստուած յըղացար, կուսութեամբ ծընար,
 Մայր եղար դու Յիսուս փըրկիչ՝ մեր տիրուն,
 Պարծանք ազգի մարդկան, փարատիչ վըշտաց,
 Յոյս փըրկութեան, անմահութեան դեղ կենաց,
 Ձըւարթ քաղցր դիմօք՝ դարձիր յիս հայեաց,
 Մաքրապարզեա դիս նըմանցուր սըրբերուն,
 Վերցուր ծանըր ծանըր մեղքերուս բեռը,
 Դիր վըրաս քո շընորհաբաշխ սուրբ ձեռը,
 Դարձուր իմ սաստկասառ սըրտին ձըմեռը,
 Հոտաւէտ ծաղկունքով անուշիկ գարուն,
 Քեզ հարամ է, ըսին, հարցուցի նէ ո՛ւմ,
 Այս աշխարհիս զըւարճութիւն կերութում,
 Ձիւնքի կարօտովդ եմ, նարդոս ու քըրքում,
 Հոգով մըտմըտութով չի դար աչքըս քուն,
 Եղիր ինձ յարածամ նախապահող դեղ,
 Ի մէջ արքայութեան հըրճուինք միատեղ,
 Ձխարդ չը կարօտիմ, ո՛վ չըքնաղագեղ,
 Ծառ անմահ պըտղուն ես քաղցր բերքերուն,
 Մարդ թագաւորութեան բարձր աստիճանի
 Հասնելէն՝ մեծ փառք է՝ ծառադ անուանի,
 Ան վախտն աշխարհ ինձի կու տայ երանի՝
 Թէ որ թափէի ես քեզ համար արուն,
 Տես, հայեցայ ու մաշեցայ տէրտովըդ,
 Ի՞նչպէս խընտամ՝ որ չեմ գըտուեր քո քովըդ,
 Անմահական քաղցր անուշ հոտովըդ,
 Ե՛կ, մօտեցիր աս խըղճալի եղկելուն,
 Թէ և էօրս եմ եղեր՝ տոկալ տանջանաց,
 Քո սիրուդ պողպատը յիս բոց բորբոքեաց,
 Ինձ ողորմիլ գըթալ, սուրբ կոյս, քեզ մընաց,
 Խըղճա, մըխիթարէ, լըսէ լացըս դուն,
 Խեղճերուն կը հասնիս լի բարիներով,
 Կարօտըդ կը քաշեմ շատ տարիներով,
 Անեղձանելի խաս ոսկի գըրերով,
 Սուրբ անունդ ըլլայ միշտ իմ սըրտիս գըրքուն,
 Պահէ սիրտըս հոգիս՝ մաքուր, անարատ,
 Աշխարհէս անվըտանգ ելնամ ու ազատ,
 Ո՛ւմ ընկնամ աղաչեմ, ո՛ւմ անեմ ֆիրեատ,
 Քեզնով պիտոր հասնիմ երջանիկ բարուն,
 Հըրաժարիլ մեղաց, վատ խոյքը թորկել,
 Վիշտ, նեղութիւն սիրով ընգունիլ գըրկել,
 Քեզ ընկնալ ճար գըտնալ ու անձը փըրկել,
 Հոգին սուրբ էր՝ Ղուենկիանոսին տըւեց տուն: